

Sygn. akt VIII K 282/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 października 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy - Mokotowa w W., VIII Wydział Karny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Monika Louklinska

Protokolant: Paulina Budrewicz

Prokurator Prokuratury Rejonowej W.-M.: J. W.

po rozpoznaniu dnia 7 października 2016 r.

na posiedzeniu

sprawy **S. B.**

syna J. i S.

urodzonego dnia (...) w W.

oskarżonego o to, że w dniu 22 września 2015 r. w W. na drodze publicznej na ul. (...) umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określone w art. 45 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym w ten sposób, że znajdując się w stanie nietrzeźwości: I badanie dało wynik – 0,32 mg/l, II badanie dało wynik – 0,29 mg/l, III badanie dało wynik – 0,21 mg/l, IV badanie dało wynik – 0,21 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził pojazd mechaniczny marki M. o nr rej. (...), tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

orzeka:

I) na podstawie art. 66 § 1 kk, art. 67 § 1 kk postępowanie karne wobec S. B. warunkowo umarza na okres 1 (jednego) roku tytułem próby,

II) na podstawie 67 § 3 kk zasądza od oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 2.000 (dwóch tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,

III) na podstawie 67 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 (jednego) roku,

IV) na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego wobec oskarżonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 22 września 2015 r. do dnia 22 września 2016 r.,

V) na podstawie art. 626 § 1 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 160 (stu sześćdziesięciu) złotych tytułem całkowitego pokrycia kosztów postępowania w tym kwotę 60 (sześćdziesięciu) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt VIII K 282/16

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku postępowania Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 21 września 2015 r. w godzinach wieczornych S. B. przeprowadził długą rozmowę telefoniczną z kobietą, z którą spotykał się od pewnego czasu. Podczas tej rozmowy kobieta powiedziała mu, że nie chce się już z nim spotykać. Był to kolejny ogromny cios dla S. B., który w ostatnich czterech latach doświadczył tragedii po stracie syna i żony. Pod wpływem tej rozmowy i związanych z nią emocji S. B. sięgnął po alkohol. Następnego dnia rano, tj. 22 września 2015 r. S. B., myśląc, że jest trzeźwy wsiadł do pojazdu marki M. o nr rej. (...). Jadąc ul. (...) w W. około godz. 8:15 został zatrzymany przez patrol Policji do rutynowej kontroli drogowej. Kierowcę sprawdzono pod kątem trzeźwości, które to badanie dało wynik: I) 0,32 mg/l, a II) 0,29 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, a następnie kolejne badania o godz. 9:40 i 9:41 dały wynik po 0,21 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Oskarżony nie był dotychczas karany.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: protokołów użycia analizatorów wydechu i świadectw ich wzorcowania „Alkometr A2.0/04” (k. 2, 6) i (...) (k. 3, 4-5), zeznań świadka W. M. (k. 12v - 13) oraz wyjaśnień i oświadczenia oskarżonego S. B. (k. 20, 77), karta karna (k. 66).

Oskarżony S. B. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

W postępowaniu przygotowawczym oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że w dniu 21 września 2015 r. dowiedział się, że kobieta z którą utrzymywał bliskie relacje nie chce z nim już utrzymywać kontaktów. Przejął się tym i zaczął spożywać alkohol. Oskarżony podał, że następnego dnia wydawało mu się, że jest trzeźwy i wsiadł do samochodu marki M. o nr rej. (...). Kiedy jechał został zatrzymany na ul. (...) przez Policję okazało się, że jest jeszcze nietrzeźwy. Przed Sądem oskarżony nie był przesłuchiwany w toku rozprawy, gdyż sprawa została skierowana na posiedzenie. Na posiedzeniu Sądu oskarżony w złożonym oświadczeniu potwierdził wszystko to co wyjaśnił w toku postępowania wyjaśniającego i przedstawił bliżej okoliczności, w których sięgnął po alkohol dnia poprzedniego, a także wskazał na ciężkie doświadczenia osobiste jakie go dosięgły w ciągu ostatnich czterech lat, również w ten sposób tłumacząc swoje postępowanie. Oskarżony oznajmił również, że bardzo żałuje tego co się stało.

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonego Sąd obdarzył pełną wiarą. W ocenie Sądu tworzą one z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie spójną całość i miały istotne znaczenie przy ustalaniu stanu faktycznego w sprawie. Oskarżony wypowiadał się w sposób szczerzy i prostolinijny, a jednocześnie logiczny. Wyjaśnienia oskarżonego korespondują w pełni z zeznaniami świadka funkcjonariuszki Policji W. M., co do czasu, miejsca i okoliczności zdarzenia. Nadto zostały one potwierdzone nieosobowym materiałem dowodowym w postaci badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu.

W ocenie Sądu na pełną wiarę zasługują zeznania złożone przez świadka W. M.. Zeznania te są logiczne i spójne a ponadto w pełni korelują z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, który Sąd obdarzył wiarą, tworząc z nim spójną i logiczną całość. W. M. była naocznym świadkiem zdarzenia. Podjęła rutynową kontrolę drogową wobec oskarżonego i precyzyjnie wskazała wyniki dwóch pierwszych badań na zawartość alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu. Ta relacja świadka znajduje pełne potwierdzenie w protokołach użycia analizatora wydechu (...) (k. 3). Tym samym Sąd uznał zeznania świadka za w pełni wiarygodne. Zaznaczyć nadto należy, iż świadek W. M. jako osoba obca, tj. funkcjonariusz Policji nie miała żadnego interesu w fałszywym obciążaniu o popełnienie czynu z art. 178a § 1 kk oskarżonego S. B.. Nie sposób, zatem przypisać jej złych intencji wobec oskarżonego, tym bardziej, iż świadek wykonując w dniu zdarzenia swoje obowiązki w stosunku do oskarżonego podjęła rutynowe czynności.

Wyniki badania przeprowadzonego na analizatorach wydechu „Alkometr A2.0/04” (k. 2) i (...) (k. 3) wskazały jednoznacznie, że oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości, wynik I badania – 0,32 mg/l, wynik II badania

– 0,29 mg/l, wynik III i IV badania – 0,21 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, jednak z tendencją malejącą. Czynność ta została utrwalona w formie dwóch protokołów, do których dołączono w oryginale cztery wydruki z urzędzeń. Żadna ze stron nie kwestionowała wyników badań. Urządzenia, którymi przeprowadzono badania posiadały ważne świadectwa legalizacji (k. 4-5 i 6). Tym samym Sąd uznał powyższe wyniki za rzetelne i prawdziwe.

Biorąc pod uwagę całość materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, Sąd uznał, że zarówno wina oskarżonego jak i okoliczności popełnienia zarzucanego mu czynu są bezsporne i nie budzą żadnych wątpliwości. W chwili popełnienia czynu oskarżony był człowiekiem dojrzałym życiowo, w pełni poczytalnym. Oskarżony zdawał sobie sprawę z bezprawności swojego zachowania. Nie zachodzi, zatem żadna okoliczność wyłączająca bezprawność czynu, czy winę oskarżonego. W ocenie Sądu bezsprzecznym jest, iż oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego występki umyślny kwalifikowany z art. 178a § 1 kk.

Dla wypełnienia znamion przestępstwa opisanego w art. 178a § 1 kk koniecznym jest umyślne prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. W niniejszej sprawie oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa opisanego w art. 178a § 1 kk. Oskarżony, bowiem kierował pojazdem mechanicznym w postaci samochodu marki M. o nr rej. (...), prowadząc go w ruchu lądowym, tj. ul. (...) w W., a nadto znajdując się w stanie nietrzeźwości. Powyższe jednoznacznie wynika ze zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego w postaci zeznań świadka W. M. oraz wyjaśnień oskarżonego S. B.. Nadto stan nietrzeźwości oskarżonego podczas prowadzenia samochodu został bezsprzecznie potwierdzony wynikami badań przeprowadzonych analizatorami wydechu „Alkometr A2.0/04” (k. 2) i (...) (k. 3), wynik I badania – 0,32 mg/l, wynik II badania – 0,29 mg/l, wynik III i IV badania – 0,21 mg/l. Przy czym zaznaczyć należy, iż zgodnie z treścią art. 115 § 16 kk stan nietrzeźwości zachodzi, gdy: 1) zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub 2) zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Zatem skoro najwyższa wartość alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu wyniosła 0,32 mg/l to widać, że przekracza ona progową wartość wskazaną w ustawie, tj. 0,25 mg/l, od której mamy do czynienia w prawie karnym ze stanem nietrzeźwości. Reasumując Sąd uznał, że oskarżony w dniu 22 września 2015 r. dopuścił się przestępstwa polegającego na prowadzeniu w ruchu drogowym pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości.

Sąd biorąc pod rozwagę przepisy art. 66 § 1 i § 2 kk i art. 67 kk uznał, iż w niniejszej sprawie zachodzą wszelkie przesłanki, aby postępowanie karne przeciwko S. B. zostało warunkowo umorzone.

Jak zostało wskazane powyżej okoliczności popełnionego przez oskarżonego czynu i jego wina wątpliwości nie budzą, a popełnione przez niego przestępstwo zagrożone jest karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 5 lat. Ponadto biorąc pod uwagę całokształt okoliczności popełnionego przez oskarżonego czynu i towarzyszących temu zdarzeń, Sąd uznał, iż wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne. Stojąc na takim stanowisku Sąd miał na względzie przede wszystkim to, że stężenia alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu było niskie, gdyż przy pierwszych dwóch badaniach niewiele przekraczało wartość progową, z którą ustawa wiąże stan nietrzeźwości, tj. graniczne 0,25 mg/l, a w dwóch ostatnich badaniach wskazało już poniżej tej wartości, bo 0,21 mg/l. Tym samym jego zachowanie nie stanowiło dużego zagrożenia dla bezpieczeństwa w ruchu drogowym i zagrożenia dla innych uczestników ruchu. Co potwierdza fakt, że czynność poddania oskarżonego badaniu na zawartość alkoholu w jego organizmie nie była spowodowana sposobem jego jazdy, który wywoływałby stan zagrożenia, ale rutynową kontrolą Policji.

Sąd wziął również pod uwagę cechy i warunki osobiste oskarżonego, który jest osobą dojrzałą życiowo, dobrze dotychczas funkcjonującą w społeczeństwie i niekaraną. Dotychczasowa niekaralność oskarżonego pozwala uznać, że popełniony przez oskarżonego występki miał charakter incydentalny.

Sąd na podstawie art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk warunkowo umorzył postępowanie karne przeciwko oskarżonemu S. B.. Sąd stanął na stanowisku, iż warunkowe umorzenie postępowania wobec oskarżonego będzie stanowiło dla niego dostateczną nauczkę i dolegliwość za popełniony przez niego czyn i odniesie pożądaný skutek w postaci zapobieżenia powrotowi do przestępstwa oskarżonego. Dla zweryfikowania pozytywnej prognozy kryminologicznej postawionej

wobec oskarżonego, Sąd ustalił okres warunkowego umorzenia postępowania na okres jednego roku, mając na względzie przepis art. 67 § 1 kk.

Na podstawie art. 67 § 3 kk Sąd orzekł świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, w kwocie 2.000 zł. Sąd orzekając świadczenie pieniężne uznał, iż nałożony w ten sposób obowiązek uiszczenia konkretnej kwoty będzie dla oskarżonego realną i odczuwalną dolegliwością. Wysokość orzeczonego świadczenia jest kwotą mieszczącą się w granicach możliwości zarobkowych i finansowych oskarżonego.

Na podstawie art. 67 § 3 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres jednego roku, a na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego wobec oskarżonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 22 września 2015 r. do dnia 22 września 2016 r.

W ocenie Sądu w przypadku oskarżonego całkowicie wystarczające jest orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres jednego roku. Oskarżony odczuł już faktycznie przez okres ponad roku, co oznacza niemożność kierowania samochodem. Ze słów oskarżonego wynika, że odczuł to dotkliwie, gdyż dzięki możliwości kierowania samochodem i udzielanej dzięki temu pomocy swojej rodzinie czuje się on potrzebny i pożyteczny, co w jego sytuacji życiowej należy uznać za bardzo istotne.

Przepis art. 67 § 3 kk wskazuje, że orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych może zostać orzeczone do lat dwóch, a mając na względzie, że zakaz ten, zgodnie z brzmieniem przepisu art. 43 § 1 kk, orzeka się w latach zatem wchodzi w grę orzeczenie go na jeden rok albo na dwa lata. Mając powyższe na względzie Sąd w niniejszej sprawie orzekł środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów na jeden rok uznając, iż jednorazowe, incydentalne zdarzenie w życiu ponad 71 letniego mężczyzny, dotychczas niekarnego (karta karna k. 66), niemającego żadnych konfliktów z prawem, dobrze funkcjonującego w społeczeństwie, po ciężkich doświadczeniach życiowych nie powinno wiązać się ze znacznym utrudnieniem mu życia codziennego i stanowić dla niego dolegliwość ponad miarę. Oskarżony żałuje swojego postępowania, czego dał wyraz zarówno w toku postępowania i orzeczenie względem niego rocznego zamiast dwuletniego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym nie jest w stanie wypaczyć i zniszczyć tej postawy. Pozwoli mu natomiast wrócić do pełnego funkcjonowania w codzienności jego i jego rodziny.

O kosztach sądowych, mając na uwadze sytuację materialną i majątkową oskarżonego Sąd orzekł na podstawie art. 626 § 1 kpk zasądzać od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 160 złotych tytułem całkowitego pokrycia kosztów postępowania, w tym kwotę 60 złotych tytułem opłaty.